

[Christmas Møller.]

synes, at Mødet forløb ualmindelig pænt og godt. Men det maa altsaa være Situationen, der har drillet det ærede Medlem. Jeg sagde kun, hvad der er rigtigt angaaende Valgretsaldere, at det er jo ikke underligt, at man skal drøfte den i Grundlovs-kommissionen, men at det ikke kan nægtes, at man med Hensyn til den kommunale Valglov kunde gøre, hvad man vilde. Det var ikke for at drille det ærede Medlem, men bare for at sige Tingene, som Tingene er. Jeg vil her om Valgretsaldere nøjes med at henvise til, hvad jeg som mit Partis Ordfører sagde ved Finanslovsforslaget første Behandling: Vi ængstes ikke for den, vi frygter den ikke. Men hvis man spørger mig om min personlige Mening, om jeg synes, at en Nedsættelse er rimelig og naturlig, svarer jeg for mit eget Vedkommende, at det synes jeg ikke, og de Herrer fra Regeringspartierne kan jo ikke være alt for ivrige for en Nedsættelse af Valgretsaldere. Det viser den Stilling, de selv har indtaget.

Med Hensyn til Kommissionens Sammensætning er det muligt, at der fremsættes Forslag om en anden Sammensætning end den, den højtærede Minister har foreslaaet. Naar tre Ministre indtræder i Kommissionen ved Siden af de 9 af de 16 Medlemmer, der vælges i Henhold til Grundlovens § 49, kunde det maaske siges, at man godt kunde være mere large over for de oppositionelle Partier. Men i ganske særlig Grad har jeg den Bemærkning at gøre, at det efter vor Opfattelse vilde være rimeligt, om man i Kommissionen ogsaa fik sagkyndige Medlemmer, som kunde give deres Raad med, ikke som tilkaldt af Kommissionen eller som tilkaldt af Statsministeren og med det Afhængighedsforhold, som herved let vilde opstaa, men paa den frie og selvstændige Maade, at man satte de paagældende ind i Grundlovskommissionen med Ret til selvstændigt Arbejde.

Vi kan da med de Ændringer, jeg her har skitseret, tiltræde, at der nedsættes en Kommission, som inden for et begrænset Tidsrum skal afgive Betænkning angaaende Grundlovens Forfatningsbestemmelser. Vi tror, at det vil være naturligt og rimeligt, saaledes som Vilkaarene nu engang er, at denne Drøftelse føres, og jeg siger dette saa meget stærkere, som jeg har den Opfattelse, at det, man i Almindelighed kalder konservative Garantier, egentlig ikke har saa forfærdelig meget med Konservatisme at gøre. Den konservative Garanti, der er i

Forfatningen af 1915 f. Eks. med Hensyn til de landstingsvalgte, er en konservativ Garanti i den Forstand, at den bevarer og beskytter en vis Tingenes Tilstand; den Tingenes Tilstand, der var fra 1915—18 og opefter, altsaa indtil 1936, holdt den igen paa. Men ingen kan være i Tvivl om, at nu bevarer og beskytter den den Tingenes Tilstand, som er efter Valget 1936, navnlig hvis det gaar i Orden med den ærede Landstingsmand for Færøerne, men det er jo et indre Anliggende, som jeg ikke skal blande mig i ved denne Lejlighed.

Derfor erkender jeg — og det synes jeg ogsaa, vort Lands politiske Udvikling har vist, og det er ogsaa, hvad vi kan lære af andre Lande —, at vil man virkelig have Magt, vil man virkelig have Indflydelse, vil man virkelig søge at gøre sine Anskuelser gældende, saa er der, naar man ønsker at bevare det nuværende System, som vi gør det, kun en eneste Vej: over Stemmeretten, gennem Folkets Vilje.

Men saa maa vi heller ikke have det saaledes, som vi har haft det under Forfatningsstriden i Danmark, at uvedkommende Ting blandes ind i det, der skal være det afgørende, Kampen i Landet mellem Anskuelser, Interesser, men ført og fremmest Ideer.

A. M. Hansen: Paa mit Partis Vegne kan jeg udtale Tilfredshed med det forelagte Lovforslag. Vi hilser med Glæde, at der nu aabnes Adgang til en indgaaende Forhandling Partierne imellem om en Forfatningsændring, som imødekommer de Forventninger og Ønsker, der næres af det store Flertal af Vælgerbefolkningen.

Ved at sidde og lytte til de to foregaaende Talere, Oppositionens Talsmænd her i denne Sal, faar man det Indtryk, at der er en udpræget, dyb Forskel paa den Maade, hvorpaa man tager imod dette Lovforslag fra Venstres Side og fra konservativ Side. Venstre har tydeligt sagt, at det ikke vil være med til noget. For to Aar siden, da Spørgsmaalet var til Behandling, blev der sagt ved anden Behandling af den samme Taler, som er Venstres Ordfører i Dag, at man havde ikke fundet nogen Anledning til at stille Ændringsforslag til Lovforslaget, fordi man ikke skulde ændre Grundloven hvert tiende Aar. Noget saa løst var der ogsaa over det ærede Medlem Hr. Brorsens Udtalelser i Dag. Man vil med andre Ord ikke være med, man har ikke lært noget af Tiden i det Parti.

Anderledes stiller det sig med Det konservative Folkeparti, og jeg kan derfor